

[Ole Bernt Henriksen]

Jeg tror, en af fordelene ved dette lovforslag vil være, at det, sådan som det er udformet, vil kunne holde i nogen tid. Det tror jeg erhvervslivet vil være ganske overordentlig tilfreds med, hvis det kan det.

I øvrigt vil jeg til hr. Duetofts spørgsmål kun tilføje, at de bemyndigelser, jeg tænker på specielt i denne lov, har jeg indtryk af at erhvervslivet er glad for er i loven. Der kan være andre bemyndigelser, som nogle kan mene er betænkelige, men netop dem, jeg tænker på her, har jeg ikke hørt nogen kritik af.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Den konservative ordfører mente, at lovforslaget, sådan som det var udformet nu, skulle kunne holde i nogen tid. Man fristes næsten til at spørge: Tror den konservative miljøordfører også, at erhvervslivet er i stand til at holde i nogen tid, når lovforslaget er vedtaget? For det var jo nærmest en hyldestsang til det direkte angreb på dansk erhvervsliv, som dette lovforslag er udtryk for. Og det undrer mig faktisk, at De Konservative nærmest står og hylder dette angreb på dansk erhvervsliv.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg har ved nu mange lejligheder hørt hr. Knud Lind tale om erhvervslivets ødelæggelse og hvor frygteligt alt det, vi laver på miljøområdet, er for erhvervslivet, og jeg har efterhånden kun den ene bemærkning tilbage til hr. Knud Lind ved disse lejligheder, at hr. Knud Lind må omgås et stærkt urepræsentativt udsnit af det danske erhvervsliv.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Knud Lind for en kort bemærkning, men jeg henstiller, at man korter lidt ned på antallet af korte bemærkninger. Der er god lejlighed til at diskutere spørgsmålene i ordførertalerne.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Bernt Henriksen, at man faktisk slet ikke behøver at omgås dansk erhvervsliv for at finde ud af, at det er ved at blive ødelagt. Jeg vil råde hr. Ole Bernt Henriksen

til i stedet for at studere alle de uhyrligheder, der er lagt ind i lovforslaget.

Lad mig bare nævne bestemmelsen om, at miljøministeren nu kan bestemme, hvor lang tid en vare skal holde. De stakkels fabrikanter skal nu til at spørge, om der er levetid nok på deres varer. Man griber ind i erhvervslivets frie erhvervsret med De Konservatives velsignelse. Det er det, der sker her.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Ole Bernt Henriksen for en kort bemærkning, og det er den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Én gang til for hr. Knud Lind! Vi har talt med erhvervslivet om disse ting. Erhvervslivet er blevet hørt. Erhvervslivet vil opfatte denne lovgivning sådan, som erhvervslivet har opfattet tidligere lignende lovgivninger, nemlig at vi i Danmark har en miljølovgivning, som andre landes erhvervsliv nu skal til at tilpasse sig.

Vi skal være lykkelige for, at vi har fået denne miljølovgivning med Socialdemokratiets og Det Konservative Folkepartis stemmer så tidligt, som vi fik den.

Leif Hermann (SF):

Forslaget til denne miljøbeskyttelseslov, som ministeren har fremsat, kan vel siges at udgøre flagskibet i den armada, som er søsat under betegnelsen »miljøreformen«, og som vi jo har haft med at gøre her i dag. Hvor meget armada der i grunden er tilbage, når facit skal gøres op, skal jeg overlade til miljøministeren at vurdere.

Men når jeg har betegnet det som flagskibet, er det, fordi det er i denne lovgivning, at princippet om renere teknologi for alvor angives at slå igennem. Og hvis man ser bort fra formålsbestemmelsernes noget lyriske og dermed retligt set temmelig løse karakter, er renere teknologi-begrebet som instrument i regulering af virksomhedernes miljøforhold ganske vist indført, men det må nok siges, at det alligevel ikke er krystalklart.

Vi erkender, at begrebet er bredere, i den forstand at det rummer hele processen fra råvarer over produktion og til affald, og det er godt, at det renere teknologi-begreb er slået igennem i